

ОСОБЛИВОСТІ НАЙМЕНУВАННЯ МАГАЗИНІВ М. ЛУГАНСЬКА

In the article the names of the city shops are analyzed, their classification is given. The author of the article marks that in onomastic because of economical processes the class of ethnonyms is rather enlarged, he picks up the peculiarities of the Lugansk city shops names. The attention is accented on the fact, that the problem of the social and domestic service of the population population needs the further serious investigation.

Досліджуючи тему “Власні назви промислових підприємств та організацій, установ соціально-культурного обслуговування м. Луганська (сучасний стан і перспективи)” в окрему групу ми виділяємо назви магазинів. У зв’язку з переведенням економіки України на ринкові основи й посиленням ролі регіонів в Україні, а особливо на Півдні та Сході України на тлі засилля російськомовних назв, а останнім часом ще й англомовних, актуалізується проблематика упорядкування іменів державною мовою, що зумовлює необхідність упорядкування власних назв. При цьому акцентуємо увагу на тому, що як нові, так і вже усталені назви повинні бути інтерпретовані державною мовою. На жаль, змушені констатувати, що з узятих нами для аналізу з телефонного довідника установ та організації м. Луганська [4] з 210 назв магазинів лише 25 – українські, усі інші російськомовні, а десь – англомовні. Тому ми вважаємо за потрібне акцентувати увагу на тому, що “Закон про мови” у нашому регіоні все виконується, бо останнім часом більше з’являється англійських назв (бо це модно), а не українських. “Закон про мови”, прийнятий 28 жовтня 1989 року констатує Тексти офіційних оголошень, повідомлень, плакатів, афіш, реклами та ін. виконуються українською мовою. Поряд з текстом, викладеним українською мовою, може бути вміщено його переклад іншою мовою” [2: 39], а також: “Офіційні назви державних, партійних і громадських органів, підприємств, установ і організацій утворюються і подаються українською мовою. З правого боку (або внизу) ці назви можуть подаватися в перекладі іншою мовою” [2: 39]. Зрозуміло, усі назви мають бути українськими. Наявні російськомовні та англомовні відповідники аж також не компенсують відсутність нормативних назв державною мовою. З-посеред зафіксованих назв має зазніти українською мовою слід виділити такі: “Берегиня” “Пані” “Кохана”, “Золота осінь”, “Черевички”, “Коровай”, “Гумак” та ін. Ім притаманний глибокий культурно-національний колорит.

Наявність назв іноземною мовою (в основному, англійською), пояснюється декількома причинами. По-перше, використанням всесвітньовідомих торговельних чи виробничих марок. Так, за назвою закордонної фірми “SONY” названо й магазин з продажу електротоварів цієї фірми, за назвою фірми BOSCH - салон-магазин побутової техніки цієї фірми. По-друге, часто практикуються необґрунтовані запозичення з іноземної мови. Особливо помітна ця тенденція в останні роки, коли поширилась мода на все західне. Іноді навіть люди, які розуміють англійську мову, про об’єкт продажу товарів у цьому магазині на основі назви не мають уявлення.

Серед ергонімів Г.Лукаш [3 191 – 195] виокремлює назви магазинів з огляду на такі фактори:

- 1) вони є найуживанішими у мовленні;
- 2) в них закладений значний потенціал поетичності;
- 3) поряд з диференціюючою функцією їм властиві атрактивна та естетична функції;
- 4) вони повинні бути милозвучними, легко вимовлятися, не викликати неприємних асоціацій, стіввідноситись з певним мотивом номінації.

Основним компонентом акту номінації є: номінатор – суб’єкт, який називає; номіант – саме найменування і адресат номінації – той, для кого іменується об’єкт [1: 241]. Вибір

назви зумовлюють як давні (сучасні) традиції, так і особисті інтереси власників. Простежимо, вживши за основу класифікацію Г.Лукаша [З: 191 – 195], як це відображається у назвах магазинів м. Луганська (для аналізу обрано 210 назв). За класифікацією Г.Лукаша серед них виділимо дві групи: мотивовані (від суб'єкта, об'єкта, адресата) і немотивовані.

Відсуб'єктна номінація виражається:

- 1) вказівкою на форму власності та загального власника: "Кооператор", "Химоптторг",
- 2) прямою або умовно-символічною вказівкою на конкретного власника Серед цих онімів – переважно жіночі імена ("Надежда", "Наташа", "Анна", "Оксана", "Даша", "Руслана") Переважно це імена дружини, доночки чи матері власника; іноді це ім'я власниці магазину. Серед антропонімів з чоловічими іменами зафікована лише одна назва – "Валентин".
- 3) ідеологічними орієнтирами на подій. "Юбилейний" (на честь 50-річчя СРСР);
- 4) називанням відомих топонімів, що набули символічного значення: "Україна", "Донбass", "Россия", "Славутич";
- 5) орієнтацією на географічні терміни: "Восток";
- 6) звертанням до експресонімів Серед них часто вживаними є флотоніми: "Лілія", "Орхидея", "Каштан";
- 7) лексемами з домінуючою семою "світло": "Заря", "Промінь", "Донецкие зори".

Виявлено поетоніми у назвах "Лира", "Мрія", "Орион" "Кохана"

ІІ. Мотивованими назвами від об'єкта є назви, які містять пряму або опосередковану характеристику магазина:

- 1) вказівку на товар, що продається: "Взуття", "Строим дом", "Аудио-відео-бытовая техника", "Галантерей", "Ткани", "Трикотаж", "Промтовары", "Спорттовары", "Обувь", "Стройматериалы", "М'ясті вироби", "Одежда", "Одежда", "Антікваріат и живопись" та ін. До цієї групи можна віднести значну кількість магазинів, які виділяються лише номером: "Промтовары магазин № 28", "Промтовары, магазин № 25" та ін
- 2) зазначення предмета діяльності: це, насамперед, граційні й нові назви з ключовими словами "Мир"/ "Світ", "Мир мебелі", "Книжный мир", "Дитячий світ", "Автомир", "Дом" / "Будинок", "Будинок торгівлі", "Дом одяжеды",
- 3) опосередкована інформація про предмет торгування: "Ауди", "Янтарь", "Ізумруд", "Лілія", "Океан", "Мелодія", "Природа", "Подарки", "Жгодка", "1000мелочей", "Золотой ключик", "Лакомка"; "Коровай", "Черевички", "Електрон", "Грінченкова книгарня" та ін.: про розташування об'єкта. "Центральний".
- 4) призначення товару: "Все для офіса", "Все для шитья", "Товары для мужчин", "Товары для садоводов".

ІІІ. Мотиви номінацій, які зважають на адресата, становлять собою:

- 1) характеристику за потребами у певних товарах: "Новосел";
- 2) професійну орієнтацію краю. "Металург".

Отже, мотивовані ергоніми виконують естетичну і характеризуючу функцію

Немотивовані ергоніми нічого не повідомляють про суб'єкт, об'єкт чи адресат номінації, але якось мірою окреслюють номінатора. До немотивованих назв або з затмненою внутрішньою формою серед аналізованих можна віднести: "Віліс", "2000", "Декорт" і т. ін.

На нашу думку, недоречно названо магазин будівельних матеріалів – "Наташа", книжковий магазин – "Оксана", магазин меблів – "Руслана". Вважаємо, можна було б назвати ці магазини більш умотивованіше, щоб сама назва інформувала про товар. У наш час це особливо актуально, бо за останні роки мережа магазинів дуже розширилась. Це було б зручним для споживача. Теж можна сказати про назву взуттєвого магазину "Орхидея" чи книжкового магазину "Лира", де повністю втрачається співвіднесеність з об'єктом продажу,

хоч ці назви красиві, поетичні. Було б логічніше назвати магазин квітів “Орхідея”, а магазин музичних інструментів – “Ліра”.

Слід визнати, що внаслідок суспільно-економічних процесів відбувається значне збагачення класу епонімів. Простежуються чітко виявлені ономастичні універсалі. Слід визначити такі особливості назв магазинів м. Луганська.

- 1) велика кількість іншомовних назв;
- 2) тенденція до поширення відсуб’єктивної номінації. У ній переплітаються мотиви давніх і нових традицій;
- 3) прагнення власників називати магазини оригінальними, часто незрозумілими для загалу назвами

Дуже важко дібрати таку назву, яка б, справді, визначала характер роботи закладу і була б нсординарною, не схожою на інші, щоб її було легко запам'ятати. Здебільшого назви, що точно передають специфізацію закладу, часто безбарвні та однотипні (“Продтовари”, “Промтовари”, “Взуття” та ін.). А ті, що привертають увагу людей, не відповідають призначенню самого закладу (магазин “Медиана”, “Ракста”, “Ельдорадо”). Тому влучні назви – дуже рідкісне явище.

Отже, проаналізувавши назви магазинів м. Луганська, можна зробити висновок, що проблема упорядкування назв сфери соціально-побутового обслуговування населення потребує подальшого серйозного дослідження під різними кутами зору.

Література

1. Гак В.Г К типологии лингвистических номинаций // Языковая номинация. Общие вопросы. – М., 1977. – С. 241 – 246.
2. Закон про мови в Українській РСР // Зеленсько А.С Українська енциклопедія юного філолога (мовознавства) Луганськ. Шлях, 2000
3. Лукаш Г До питання про класифікацію назв магазинів // Лінгвістичні студії: Вип. 5. Зб. наук праць / Укл.. За ініціативою А.П. (наук. ред.) та ін. – Донецьк. ДДУ. 1999. – 318 с.
4. Телефонный справочник учреждений и организаций г. Луганска – Луганск. Изд-во «Золотые страницы», 1999.

Natalia Lisciak (Ternopil)

ПРОПРИАЛЬНІ ОСНОВИ В МІКРОТОПОНІМІЇ ЗАХІДНОГО ПОДІЛЛЯ

In dem Artikel handelt es sich um Mikrotoponyme des Westpodolien, die von den proprialen Stammen gebildet sind. Hier sind solche antroponyme und toponyme Stammen zu nennen. Die Abgeleitete von Antroponyme Mikrotoponyme gliedern in 2 Gruppen. Zur ersten Gruppe gehören Mikrotoponyme, die von den persönlichen Eigennamen gebildet sind. Zur zweiten Gruppe gehören Mikrotoponyme, die von den Familiennamen und Spitznamen kommen. Die Abgeleitete von Antroponyme gliedern in 3 Reihen, die von den ökonomischen, mikrotoponymischen und hydronomischen Stammen.

Важливим засобом творення мікротопонімів Західного Поділля служили власні назви, передусім відантропонімі і відтопонімі. У ряді випадків наявні в мові імена, прізвища та прізвиська людей, назви населених пунктів, власні назви менших географічних об'єктів у тому числі й гідрооб'єктів, переживали процес трансонімізації чи, точніше, вторинної номінації.

Антропонімні основи

Відантропонімні українські утворення вже були предметом досліджень ономастів Д.